

Jan Paweł II

AKT ZAWIERZENIA ŚWIATA MATCE BOŻEJ⁶

(13 maja 1991 r.)

1. „Matko Odkupiciela...”

Gwiazdo morska, do nieba ścieżką najprościejszą, Tyś jest przechodnią bramą do raju wiecznego... racz podźwignąć, prosimy, lud upadający, w grzechach swych uwikłany, powstać z nich pragnący." Dziś zgromadzeni u Twoich stóp w Cova da Iria, Matko Chrystusa i Matko Kościoła, raz jeszcze zwracamy się do Ciebie, aby podziękować za wszystko, coś uczyniła w ciągu tych trudnych lat dla Kościoła, dla każdego z nas i dla całej ludzkości.

2. „Monstra te esse matrem!”

Ileż razy kierowaliśmy do Ciebie to wezwanie! Dziś jesteśmy tu, aby dziękować, żeś zawsze nas wysłuchiwała, że okazywałaś się Matką: Matko misyjnego Kościoła idącego drogami ziemi ku trzeciemu milenium chrześcijaństwa, Matko ludzi, dziękujemy Ci za nieustanną opiekę, która pozwoliła nam uniknąć katastrof i nieodwracalnych zniszczeń, umożliwiła postęp i osiągnięcie nowoczesnych zdobyczy społecznych.

Matko narodów, dziękujemy za te niespodziewane przemiany, które przywróciły wiarę w przyszłość narodom nazbyt już długo pozostającym w ucisku i upokarzanym; Matko życia, dziękujemy Ci za liczne znaki, mówiące o tym, że jesteś z nami, że chronisz nas przed złem i przed mocami śmierci; byłaś mi Matką zawsze, a w sposób szczególnie 13 maja 1981 roku, kiedy czułem przy sobie Twoją opiekuńczą obecność; Matko każdego człowieka, walcząca o życie, które nie zna śmierci. Matko ludzkości, odkupionej krwią Chrystusa. Matko miłości doskonałej, Matko nadziei i pokoju. Święta Matko Odkupiciela.

⁶ <https://rozaniec.eu/duchowosc-maryjna/akt-zawierzenia-swiata-matce-bozej-jan-pawel-ii-fa-tima-13-maja-1991/> (dostęp: 23.06.2023).

3. „Monstra te esse matrem!”

Tak, nie przestawaj okazywać, żeś jest Matką wszystkich, świat bowiem potrzebuje Ciebie. Nowa sytuacja narodów i Kościoła wciąż pozostaje chwiejna i niepewna. Wciąż jeszcze istnieje niebezpieczeństwo, że miejsce marksizmu zając może ateizm w innej postaci, który wychwalając wolność zmierza do zniszczenia samych korzeni moralności ludzkiej i chrześcijańskiej.

Matko nadziei, bądź nam towarzyszką drogi, towarzyszką drogi człowieka schyłku XX wieku, ludzi wszystkich kultur i ras, wszystkich stanów i każdego wieku. Bądź towarzyszką narodom w ich dążeniu do solidarności i miłości wzajemnej. Bądź z młodymi, bohaterami dni pokoju, które nadejdą.

Potrzebują Ciebie narody, które niedawno odzyskały przestrzenie wolności i teraz budują swoją przyszłość. Potrzebuje Ciebie Europa, która - od Zachodu po Wschód - nie zdoła odnaleźć swojej prawdziwej tożsamości, jeżeli na nowo nie odkryje wspólnych chrześcijańskich korzeni. Potrzebuje Ciebie świat, ażeby położyć kres tak wielu i tak gwałtownym konfliktom, które wciąż jeszcze są jego udęką.

4. „Monstra te esse matrem!”

Okaż się Matką ubogich - tego, który umiera z głodu, jest śmiertelnie chory, tego, kogo spotkała krzywda i niesprawiedliwość, kto nie znajduje pracy, kto bezdomny i nie ma gdzie się schronić, kto z dala od Boga rozpaczliwie i daremnie szuka uciszenia. Pomóż nam bronić życia, które jest odbiciem miłości Boga, pomóż bronić go zawsze, od świtu aż po jego naturalny zachód.

Okaż się Matką jedności i pokoju. Niech nadejdzie kres przemocy i niesprawiedliwości wszędzie tam, gdzie one istnieją, niech w rodzinach rozkwitnie jedność i zgoda, a pomiędzy narodami wzajemne zrozumienie i szacunek; niech pokój, prawdziwy pokój zapanuje na całym globie ziemskim! Maryjo, daj światu Chrystusa, który jest naszym pokojem. Niechaj narodów nie dzieli już nienawiść i pragnienie zemsty; świat zaś niech nie ulegnie mirażom fałszywego dobrobytu, który zabija godność osoby i wystawia na nieustanne ryzyko całe stworzenie.

Okaż się Matką nadziei! Czuwaj na czekającej nas jeszcze drodze. Czuwaj nad ludźmi, nad narodami w nowej sytuacji, którym nadal zagraża widmo nowej wojny. Czuwaj nad odpowiedzialnymi za losy państw i nad tymi, co w swoich rękach mają przysły los ludzkości. Czuwaj nad Kościołem zawsze narażonym na zasadzki ducha tego świata. W sposób szczególny czuwaj nad najbliższym zgromadzeniem Synodu Biskupów, ważnym etapem na drodze nowej ewangelizacji Europy. Czuwaj nad moją posługą Następcy Piotra, która jest służbą Ewangelii

i służbą ludziom, i kieruj ją ku nowym horyzontom misyjnej działalności Kościoła.

5. Totus Tuus!

W kolegalnej jedności z Pasterzami, w komunii z całym ludem Bożym rozszanym po świecie, odnawiam dziś przed Tobą synowskie zawierzenie rodzaju ludzkiego. Wszyscy powierzamy się Tobie z ufnością. Postanawiamy iść z Tobą za Chrystusem, Odkupicielem człowieka: niechaj nie ciąży nam zmęczenie, trud niech nie opóźnia naszych kroków, przeszkody niech odwagi w nas nie gaszą, a smutek radości serca.

Maryjo, Matko Odkupiciela, zawsze bądź Matką dla wszystkich, czuwaj nad naszą wędrówką i spraw, byśmy w niebie pełni radości oglądali Twojego Syna. Amen!